

G O I G S

EN

ALABANSA DE SANTA MAGDALENA

situada en la Casa de JUVINYA de la Parroquia
de S. Joan Las Fonts, Bisbat de Gerona.

Clar espil de santa vida
y de penitencia plena,
siau nostra llum y guia
gloriosa Magdalena.
Essent vos enamorada
de Cristo nostre Señor,
molt prest vos aparellareu,
pera hoir lo sermó:
obrireu los ulls y cor
coneguerulo sens pena, etc.
Quant foreu tornada en casa,
transformada en lo Señor
llansareu los guans y galas,
que guardabeu de valor:
mensprean la plata y or
que guardaveu ab cadena, etc.
Molt gran penitencia fereu
pera aborrar lo pecat,
trenta anys sola estiguereu
al desert mol apartat:
essent Jesus Crucificat,
que per vos patí gran pena, etc.
Set vegadas cada dia
Deu vos feya visitar,
per los Angels á qui servian
queus anasen á cantar:
de terra vos feyan alçar
en seyal de gran estrena, etc.
També foreu visitada
per un Sacerdot molt Sant,
que de veureus tant alçada

v Difusa est gracia in labiis tuis.

li causareu gran espant;
cridareuli que tornás
dient que no tinguéis pena, etc.
Dintre poch tems vos ne anareu
á la ciutat de Marcella,
un Sant Bisbe visitaren
que residia en ella,
de beureus feu marabella
ab la cara tan serena, etc.
Alli finireu la vida
de aquest mon miserable,
pujantvosne á la gloria,
queus estaba aparellada,
ahont foreu acompanyada
de Llatzer Marta y Elena, etc.
En la casa de Juvinya
vostre Imatge varen trovar,
los del poble de S. Juan las Fonts,
en una coba singular:
naturalment fabricada
obra de gran marabella, etc.
Los qui vos van á visitar
vos suplican humilment,
que en nostras necessitats
vullau tenir mirament;
intercedint per nosaltres
á la magestat suprema.
Als devots que vos reclaman
alcançauos gracia plena,
siau nostra llum y guia
gloriosa Magdalena.

r. Et propterea benedixit te Deus in eternum.
OREMUS.

Beatæ Mariæ Magdalene quæsumus Domine suffragiis adjuvemur cujus præsi-
bus exoratus quadriduanum fratrem Lazarum vivum ab inferis resuscitasti, qui vivis et
regnas Deus per omnia secula seculorum. Amen.

MARIA MAGDALENA

Maria, anomenada Magdalena, era natural de Magdala (Galilea), era una de les deixebles de Jesús que el seguiren de Galilea a Judea i el mantenien amb els seus béns. Maria fou alliberada per Jesús de set dimonis (Lc 8,1-3). Estigué al peu de la creu i acompanyà Jesús al sepulcre (Mt 27,55-61). El diumenge anà amb els altres dones a ungir el cos de Jesús, va ser la primera a qui s'aparegué Jesús després de ressuscitat, i ho va anar a comunicar als apòstols, per manament d'un jove vestit de blanc (Mc 16,1-11), i segons Joan (20,11-18) fou Jesús que la cridà pel seu nom, Maria, i li digué que ho anés a anunciar als seus germans. Segons la tradició ortodoxa, segurament encertada, es va retirar a Efes on va morir, junt amb Maria, la mare de Jesús, i l'apòstol Joan. L'Església el 1969, retirà l'apel·latiu de "penitent" i es deixà de llegir l'evangeli de Lluc, sobre la pecadora que rentà els peus a Jesús, possible prostituta, i es llegeix sobre el sepulcre buit i com Jesús s'apareix a Maria Magdalena (Jn 20,1.11-18).

Errors històrics:

Es confon amb la pecadora anònima que rentà els peus a Jesús (Lc 7,36-50), o amb Maria de Betània, germana de Marta i Llàtzer (Lc 10,38-42; Jn 11,1-45 i 12,1-8). Una mostra: A l'ermita de Santa Magdalena del Mont, el bisbe Taverner (1717) trobà la imatge "molt indecent y modo provocativa", i manà als obrers "llimen eo llimar fassen los pits de dita santa de manera que estigan ab la decència deuen estar y així mateix que la vestescan ab vestit fet a modo de túnica".

Els presents goigs:

Parlen de Magdalena penitent (identificada amb Maria de Betània), segons una tradició occidental tardana, per això en les estrofes ens descriuen la conversió després d'escotar el sermó de Jesús a casa de Simó el fariseu (I); amb vaixell arribà a les Santes Maries del Mar i després a Marsella, on va fer penitència al desert, aquí no són set+set sinó trenta anys que hauria fet a la Santa Bauma, prop de Marsella (III); quan morí fou portada per àngels a Ais on va rebre l'eucaristia de Maximí, sant i primer bisbe de Provença, (VI-VII); l'estrofa local (VIII) descriu el fet "miraculós" de ser trobada en una cova de la "casa de Juvinyà".

Aquest i altres goigs encara que estilísticament i teològica no estiguin ben travats, tenen un missatge senzill: escoltat Jesús, cal arrepeniment i penitència per arribar al cel. Un miracle, com la cova, sempre és possible.

Fonts: FIOLE TORNILA, Pere, *La Sibil·la (Mallorca) n.º124, 1993*.
MIRALPEIX, Francesc i SOLÀ, Xavier, *L'art barroc*, Quaderns de la Revista de Girona (155), 2011, p. 11.

ELS JUVINYÀ I LA DEVOCIÓ A SANTA MAGDALENA

La casa forta de Juvinyà, al llarg de la història ha tingut diferents propietaris. En morir Ramon de Fonts el 1213, la seva filla i hereva, Urruca, es va casar amb Guillem de Juvinyà, cavaller de la senyoria de Sales.

Els Sales eren senyors de Montpalau, on hi ha les restes del castell i a prop encara l'ermita de Santa Magdalena, avui de la parròquia de Sant Jaume de Llierca i de l'ajuntament d'Argelaguer. Guillem de Sales hauria fet construir una capella romànica, que s'emportà l'aiguat de 1940, i en quedaria la façana d'una església posterior i més gran.

Veure: CAULA VEGES, Francesc, "Els Juvinyà i la devoció a Santa Magdalena", *Recull d'articles i treballs III* (1983), Amics de Sant Joan les Fonts, p. 29-33.

Dades d'arxiu:

3.390 GOIGS/EN/ALABANSA DE SANTA MAGDALENA/situada en la Casa JUVINYA de la Parroquia/de S. Joan Las Fonts, Bisbat de Girona., 1850?, ent. Clar espil de santa vida/y de penitencia plena./siau nostra llum y guia/gloriosa Magdalena., est. loc. VIII: En la casa de Juvinyà/vostre Imatge varen trovar./los del poble de S. Juan las Fonts,/en una cova singular:/ naturalment fabricada/obra de gran marabell, orla floral de rams, cor. figures geomètriques, mida 265x162, dues columnes i corondell, rep., ub. (BMV).

3.391 GOIGS/EN/ALABANSA DE SANTA MAGDALENA/situada en la Casa JUVINYA de la Parroquia/de S. Joan Las Fonts, Bisbat de Girona., 1850?-1982, mida 265x162, facs. de l'anterior (3.390), paper crem, Col·l. de goigs d'esglésies del terme municipal de Sant Joan les Fonts 1982/01.

